

HEIJASTE

4/2010 7.12.2010

26. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

<i>Tapio Talvitie</i>	Puheenjohtajan kynästä	3
<i>Pertti Leinonen</i>	Päätoimittajalta	5
<i>Eija Seppänen-Bolotinski</i>	Nojatuolimatka evoluutioon, osa 2	7
<i>Seppo Niskanen</i>	Urantia-kirjan opetuksia ja miten ne toteutuvat jokapäiväisessä elämässämme	21
<i>Antti Roine</i>	Lapsi tarvitsee äidin ja isän	27
<i>Saara Mustonen</i>	Paluu hautausmaalle.....	30
<i>Seuran hallitus</i>	Urantia-kirja äänikirjaksi - projekti etenee	32

Päätoimittaja

Pertti Leinonen

Kaivoskuja 7, 02730 ESPOO

Puh. 050 041 6336

julkaisukomitea-pj@urantia.fi**Toimitussihteeri**

Jouni Nurmi

Helsinginkatu 2a C 91, 00500 HELSINKI

Puh. 050 343 4310

jouni.nurmi@bastu.net**Toimittajat**

Maija Heikkilä

HELSINKI

Puh. (09) 323 4147

Heikki Järvinen

TUUSULA

Puh. 050 301 9396

Leena Kari

HELSINKI

Puh. (09) 445 883

Taitto

Marti Vanninen ESPOO, puh. 040 727 8714

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteesta julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pitää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto*-teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnot *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että Heijaste-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 € irtonumero 4 € Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 1/2011 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.2.2012 mennessä.

Tekijänoikeus. Heijasteen toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdessä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry

PL 212, 00101 HELSINKI

Sähköposti: urantia-seura@urantia.fiVerkkosivu: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seuran pankkitili:

Nordea 142730-102126**Urantia-säätiön Suomen-toimisto**

Sivurinne 1 A, 01840 KLAUKKALA

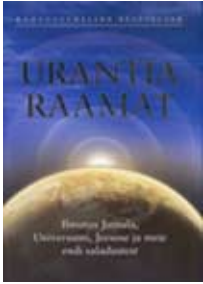
Puhelin: (09) 879 4351, 040 830 1200

Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fiVerkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa:

Sampo 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Virolaiset veljemme saivat viimeinkin vironkielisen *Urantia raamat*-kirjansa valmiiksi. Lokakuun alusta saakka sitä on ollut saatavana Viron kirjakaupoissa. Käännösprosessi alkoi vuonna 1995 ja Suomen Urantia-seura on siitä lähtien ollut tukemassa tätä työtä vähintään 50 %:n osuudella tähän päivään saakka. Vielä kerran suuret kiitokset sille laajalle lukijakunnallemme, joka on vuosien varrella tätä työtä tukenut.

Viron Urantia-seura järjesti 31.10.2010 Tallinnassa kirjan julkistamis- ja juhlistamistilaisuuden. Sinne oli kutsuttu myös joukko suomalaisia kirjan lukijoita heidän itsensä lisäksi. Meiltä lähtikin sinne peräti 10 henkilöä. Virolaisia oli siellä meihin nähden lähes tuplasti. Tilaisuuden ns. virallisessa, noin kolmen tunnin osuudessa pidettiin puheet ja vaihdettiin kuulumiset. Suomalaisen puolesta ja seuramme puheenjohtajana pidin siellä lyhyehkön, noin viiden minuutin puheen, jonka jälkeen ojensimme kukkakimpun ja lahjoitimme heille Urantia-pöytäviiriin. Myös **Seppo Kanerva** piti puheen. Onhan hän *Urantia-kirjojen* käännöksistä vastaava ja tämänkin kirjan käännöstyössä mukana ollut sekä Urantia-säätiön ex-puheenjohtaja ja nykyisin säätiön kunniajäsen. Tämänkin käännöstyö on ollut lähellä hänen sydäntään, voisi sanoa. Tilaisuuden jälkeen menimme yhdessä syömään,

jonka jälkeen jatkoimmekin matkaa Suomen laivalle. Tapahtuma kaikkineen oli juhllinen ja lämminhenkinen.

Suurin osa tilaisuuden ajasta kului virolaisen puheisiin, josta lähes kaikki käännettiin suomen kielelle. Samoin suomalaisten puheet käännettiin virokseksi. Yksi merkittävimmistä puhujista olikin **Peep Söber**, jota voisi kutsua koko käännöstyön isäksi. Peep kertoi tämän projektin pitkää historiaa jopa seikkaperäisestikin. Hän mm. mainitsi, miten ensimmäinen englanninkielinen *Urantia-kirja* aikanaan saapui Viroon. Elettiin 1970-luvun alkua, maa oli neuvostovallan alla ja hyvin suljettu. *Urantia-kirjan* tyypiset teokset olivat ehdottoman kiellettyjä, ja sellaisia ei rajan yli voinut tuoda. Ilmapiiri uskonnotte oli hyvin kieltävä ja rankaiseva. Mutta eräänä iltana **Edward Nujan** ovikello soi, ja siellä oli ”kaksi tuntematonta suomalaista miestä?”. He ojensivat hänelle englanninkielisen *Urantia-kirjan* ja lähtivät pois. Vielä tänäkään päivänä kukaan ei tiedä, keitä he olivat, mistä tulivat ja miten olivat saaneet tuotua kirjan Viroon kenenkään sitä estämättä. Pian Edwardin seuraan liittyi **Urmias Lipand**, joka alkoi kerätä kokoon ja organisoida pientä lukuryhmää. Kohtapuoliin mukaan tuli myös Peep, joka kiinnostui kirjasta syvästi. Peepin mielessä alkoi elää unelma kirjan kääntämisestä, ja sitä sarkaa onkin kynnetyt pitkään. Kääntämistä on tehty tai aloitettu noin 14 kertaa, ja mukana on ollut yli 30 henkilöä eli liian monta tässä yhteydessä mainittavaksi. Tänään oli Peepin ja monen muunkin unelman täyttymisen hetki. Peep kertoi myös esimerkkejä matkan varrelta itse kään-

nöstyön vaikeuksista. Yksi niistä oli termi ”Universaalinen Isä”. Virossa sana universaali on erittäin voimakkaasti assosioitu tiettyyn pesupulveriin, josta syystä käännös tuntui ironiselta. Lopulta keksittiin termi ”Kaikkeuden Isä”.

Urantia raamat noudattaa uutta painatusformaattia, jossa sivujako elää tarpeen mu-

kaan eikä enää ole ennalta määrätty kuten tähän asti painetuissa kirjoissa. Sen vuoksi tekstiviittauksetkin ovat nykyään muotoa 123:4.5 (luku;jakso.kappale), entisen sivu:kappale-muodon sijaan. Näin ollen kirjan sivumääräkin oli tyypistynyt 1965:een entisen 2097:n sijaan. *Urantia raamat* -kirjan hinta oli 499 Viron kruunua tai noin 32 euroa.

Kuvassa keskellä istumassa Peep Sõber ja hänen takanaan kääntäjä Meeli Kuura. Vasemmalla reunassa on seurun puheenjohtaja Karmo Kalda.

* * *

Mainittava ja meille merkittävä uutinen on myös se, että lähestulkoon samanaikaisesti vironkielisen kirjan kanssa ilmestyi myös ruotsinkielinen *Urantia-boken* Ruotsin kirjakauppoihin. Suomessa sitä voi tilata esimerkiksi Akateemisesta kirjakaupasta. Hinta on noin 35 euroa tai Ruotsissa 259 kruunua.

Tapio Talvitie

Päätoimittajalta

Messuilla

Syksyn rajatietotapahtuma Hengen ja Tiedon messut pidettiin 9.–10.10.2010 Suomalaisella Yhteiskoululla Helsingissä. Messuja on pidetty jo vuodesta 1983 lähtien joka vuosi. Suomen Urantia-seura on ollut mukana myös usean vuoden ajan pienellä osastolla ja esitellyt *Urantia-kirjaa* ja sen sisältämää viidettä käänteentekevää ilmoitusta. Messuesiintymisemme liittyi myös eräässä luokkahuoneessa pidetty tunnin mittainen tietoisuuskonferenssi otsikolla ”Urantia-kirja ja elämää kosmoksessa”, jota vetivät yhdistyksemme puheenjohtaja **Tapio Talvitie**, **Raimo Ala-Hynnä** ja **Martti Vanninen**. Hyvän esityksen olisi toivonut vetävän enemmänkin väkeä kuin mitä oli paikalla. Samaan aikaan oli myös muita vastaavia tapahtumia ja suuressa juhlasalissa myös aiheeltaan kiinnostava Gnostisen seuran esitys otsikoituna ”Kuka olen, mistä tulen ja mihin olen matkalla”. Kiinnostavia aiheita oli siis muillakin ja kilpailu yleisön huomiosta oli kovaa, minkä joutuivat huomaamaan muidenkin osastojen esittelijät. Eräs messuvieras toivoikin meiltä näkyvämpää esilläoloa! Tällainen toivomus herättää

ajatuksen, että olemmeko liian ”näkymättömiä” esiintymisessämme, mitä voisimme pohtia kesä- ja talvipäivillä kuin myös seuran hallituksen kokouksissa ja mieltä, olisiko syytä tai halua nostaa näkyvyyttä alan tapahtumissa. Tämä on tietysti mitä suurimmassa määrin henkilökysymys. Profiilin nosto aiheuttaisi julkisuuden taholta kohdittavaa huomiota ja edellyttäisi hyvää esiintymisvalmiutta sekä paineensietokykyä kestää myös kovaakin arvostelua.

Kirja ja esitetarjonnan lisäksi voisi olla hyväksi myös *Urantia-kirjan* neljästä pääkappaleesta kertova tiivis musiikilla höystetty suomen- ja ruotsinkielinen videoesitys, jottei joka messuille tarvitsisi välttämättä valmistaa uutta aineistoa. *Urantia-kirjan* audioversio eli äänikirja täydentäisi tarjontaa ja helpottaisi lukemishäiriöstä kärsiviä ja näkövammaisia pääsemään ilmoituksen pariin.

Näytteilleasettaja oli luettelon mukaan 167. Paitsi esoteerisen kirjallisuuden tarjoajia paikalla oli lukuisia erilaisia selvännäkijöitä, henkikiparantajia, astrologeja ja korujen ja kristallien myyjiä kuin myös alan

lehtien kustantajat. Samalla messujen yleisilme on muuttunut yhä kaukallisempaan suuntaan, ja sen ovat huomanneet selvästi alan yrittäjät. Tänä päivänä kiireiset ihmiset etsivät kyllä yhteyttä omaan henkiseen korkeampaan minäänsä rauhoittuakseen ja eheytyäkseen, kun työelämä vie lähes kaiken käytettävissä olevan ajan. Halu löytää pikaratkaisuja ei kuit enkaan toimi pitkän päälle vaan edellyttää hiljentymistä ja itsen kuuntelemista.

Kirkko myrskysilmässä

Olemme saaneet seurata TV2:n syksyisen kohukeskustelun jälkeen massiivista jäsenkatoa evankelisluterilaisen kirkkomme helmas ta. Sanoiko **Päivi Räsänen** jotain sellaista, mitä hän ei olisi sanonut aikaisemminkin? Ei mielestäni, mutta joku pato kyllä murtui, ja seurauksen ovat saaneet kantaa seurakunnat, jotka ovat jakaantuneet vanhoillisiin ja uudistusmielisiin, mutta varovaisiin tasapainoilijoihin. Joukkopako etelän suurista seurakunnista tulee aiheuttamaan taloudellisia seuraamuksia, jotka ehkä panevat kirkon johdon arvioimaan toimintaansa uudelta pohjalta. Onko kansankirkkomme muuttumassa useammiksi eri tavoin *Raamattua* noudattaviksi seurakunniksi? Se on mahdollista, jos muutosta haluavat ryhmät ajavat johdonmukaisesti omaa asiaansa, ja kirkolliskokous ottaa myönteisen kannan uudistuk-

siin ja niiden käytännön toteutuksiin seurakunnissa.

Toisin kuin *Raamattu Urantia-kirja* ei erottele ihmisiä sukupuolen suuntautumisen mukaan. Tosin mainitaan, että henkilökohtainen kiintymys on hengellinen side, joka voi vallita myös kahden samaa sukupuolta olevan henkilön välillä (1775:5). Myös mies ja nainen ovat samanarvoisia kaikissa barbariasta päässeissä yhteiskunnissa. Kuitenkin miehen ja naisen yhdessä ylläpitämä perhe- ja koti-instituutio on ihmiskulttuurin suurin saavutus ja sen ylläpitäjä. Se on evoluution kehittämä järjestys, joka varmistaa ihmiskunnan jatkuvuuden myös tulevaisuudessa.

Pertti Leinonen 10.11.2010

Nojatuolimatka evoluutioon

osa 2

Eija Seppänen-Bolotinski
Esitelmä kesäpäivillä 2010

Motto: – – edistyvän evoluution tosiasia osoittaa Korkeimman Mielen herruutta. [647:2]

– – Seitsenkertainen Jumala toiminnallisesti koordinoi finiittisen evoluution – –. Korkein Oleno on suuruniversumievoluution jumaluuskulminaatio – evoluution kattaessa fyysisen evoluution henkeä olevan ytimen ympärillä ja lopulta koittavan hengen herruuden fyysiseen evoluutioon kuuluvien, keskuksista ympäröivien ja pyörrivien maailmojen subteen. [1164:4]

Tarkoituksena on esittää suppea katsaus joihinkin evoluutiota käsitteleviin teoksiin ja samalla myös pohtia näissä teoksissa esitettyjen ajatusten vastaavuutta *Urantia-kirjasta* valikoituihin otteisiin.

Pohdintaa moraalista ja evoluutiosta

Pierre Lecomte du Noüy teoksen *Ihmisen tulevaisuus hänen menneisyytensä valossa* (englanninkielinen alkuteos *Human Destiny* on julkaistu v. 1947) historiallisena taustana ovat toisen maailmansodan kauhut ja teollisen vallankumouksen ja materialismin leviämisen aiheuttama

hämmennys. Kirjoittaja nimittää materialismia ”järjen sairaudeksi”. Hän sanoo:

”Kun kielletään tahdonvapaus ja moraalinen vastuunalaisuus, kun yksilö katsotaan vain fyysikaalis-kemialliseksi yksiköksi, elävän aineen osaseksi, joka tuskin ensinkään eroaa muista eläimistä, on välttämättömänä seurauksena moraalisen ihmisen kuolema, kaiken henkisyyden ja toivon tuhoutuminen, täydellisen turhuuden pelottava ja lamaava tunne.”

Patricia Smith Churchland kirjassaan *Neurofysiologia* (v. 2002) pohtii tieteellisen agnostisesti kysymystä ”Jos Jumalaa ei ole, miten käy moraalin?” muun muassa seuraavasti: ”Moraali ja moraalikäsitteet eivät luultavasti edellytä Jumalan olemassaoloa.”

Urantia-kirjassa luvun ”Uskonnon varhaiskehitys” kappaleessa ”Aavehenkiympäristö” kerrotaan moraalien kehittymisestä seuraavaa:

Oikean ja väärän käsitteet olivat lopultakin kehkeytyneet. Ja tämä kaikki tapahtui jo kauan ennen kuin maailmalle oli esitetty yhtäkään ilmiötä. [956:2]

Eli *Urantia-kirja* ei perustele moraalin ja moraalikäsitysten olemassaoloa pelkästään Jumalan olemassaolon kautta vaan itse uskonnon ilmiön varhaiskehityksen kautta. Tosin palvonnanhenki eli kuudes mielenauttaja on hengellinen vaikuttaja (osa paikallisuniversumin Äiti-Hengen toimintaa siten, että se on *eräs Jumalallisen Hoivaajan tietoisuuden taso* [402:1]). Eli *Urantia-kirjan* mukaan moraalin perusta evolutionaarisisessa maailmassa on ositta in lähtöisin luonnosta. Patricia Churchland on teoksessaan huolissaan myöskin Jumalan ”täsmällisistä” laeista. (Hän on sitä mieltä, että niistä on vaikea päästä selville ja kertomukset kyseisten lakien suhteen ovat ristiriitaisia.)

Urantia-kirjan mukaan Jumalan täsmällisin laki, Jumalan tahto, on ihmisen sisimmässä, ihmisen mielen osana elävän Ajatuksensuuntaajan muodossa ja että Jumalan laki kokonaisuutta koskien toteutuu Paratiisin-Kolminaisuuden oikeudenkäytön kautta.

Ihminen joutuu ensin tekemään moraalisen päätöksen ja vasta sitten saa Ajatuksensuuntaajan. Vain persoonallisuuden Jumalalta lahjaksi saanut olento voi julistaa kuten Patricia Churchland:

”Meillä ei tarvitsella kosmista merkitystä ollaksemme merkittäviä.”

Tunne olemisesta ”aidosti merkittävä” on tavallaan aivan itsestäänselvyys persoonalliselle olennolle.

Sille [so. persoonallisuudelle] on luonteenomaista moraalisuus – tietoisuus sen ja muiden persoonien välisen suhteen vuorovaikutuksellisuudesta. [1225:11]

Se, että ihmisellä on persoonallisuus, yksilöi hänet hengelliseksi olennoksi, sillä minuuden ykseys ja persoonallisuuden minätietoisuus ovat avuja, jotka edustavat aineellisuuden ylittävää maailmaa. Jo se seikka, että kuolevainen materialisti voi kiistää aineellisen yläpuolella olevien realiteettien olemassaolon, osoittaa sinänsä ja itsessään todeksi sen, että hänen ihmismieleensä on läsnä ja siellä toimii henkisynteesi ja kosminen tietoisuus. [1228:4]

Onko maailmankaikkeus sattumaa

Lecomte du Noüy pohtii kirjassaan sattumaa. Onko siis niin, että maailmankaikkeuden alulle voi olla vain kaksi mahdollista selitysmallia: sattuma vaiko niin, että maailmankaikkeus on jonkun suuren älyn tahdolisesti aikaansaama seuraus eli Jumalan luomistyö? Mikä voisi olla kolmas vaihtoehto? Lecomte du Noüy kirjoittaa: ”Teoria, jonka mukaan elämän kehitys riippuu yksin sattumasta, on ny kysin kestämatön.” Biologisesta kehityksestä poikkeavaa on omantunnon äkillinen ilmaantuminen ihmisen tajuntaan.

”On toinenkin ilmeinen ristiriita, josta materialistit ja spirituaalistit ovat paljon väitelleet, nimittäin se, joka sisältyy vapauden ongelmaan. On täysin selvää, että tahdonvapauden todellisuus on ehdottoman välttämätön kaikille uskonnollis-mielisille, kaikille niille, jotka eivät pidä ihmistä vain eläimenä, vastuutoman rattaana valtavan suuressa tarkoituksettomassa koneistossa, kaikille niille, jotka uskovat ihmisen kykenevän muovaamaan omaa kohtaloon.”

Urantia-kirjan esiintuoman ilmoituksellisen tietoaineiston valossa sitten, kun Urantialle kehittyttähdollinen olento, evoluution kulkuun ei enää puuttua elollisten olentojen osalta.

Planeetakobtaiseen ryhmään kuuluville Elämäkantajille annetaan tietty aikajakso, jonka kuluessa he juurruttavat elämän uuteen maailmaan. Tämä määräaika on kyseisen planeetan ajanlaskun mukaan osapuulleen puoli miljoonaa vuotta. Kun tämä aika on päättyneessä, mistä ovat osoituksena tietyt planeetan elollisuuden evolutionaariset tulokset, Elämäkantajat lopettavat juurrutusponnistuksensa, eivätkä he enää sen jälkeen saa lisätä mitään uutta tai täydentävää tämän planeetan elämään.

Elämän vakiinnuttamisen ja moraalisen statuksen omaavien ihmisolentojen ilmaantumisen välisinä aikakausina Elämäkantajilla on lupa puuttua ympäristöön, jossa elämä kehittyy, ja muu-

toinkin ohjailta biologista kehitystä suuntaan suuntaan. Ja näin he pitkien ajanjaksojen kuluessa tekevätkin.

Kunhan uudessa maailmassa toimivat Elämäkantajat ovat onnistuneet aikaansaamaan olennon, jolla on tahto, moraalinen päätöksentekokyky ja hengellinen valintakyky, silloin ja sinä paikassa päätty heidän työnsä – he ovat tehtävänsä tehneet; he eivät enää saa puuttua kehittyvään elämään. Tuosta hetkestä eteenpäin kaikkien elollisten kehityksen pitää kulkea sen luontaisesta olemuksesta ja synnynnäisistä taipumuksista koostuvan saaman mukaisesti, joka jo on sisällytetty ja kytketty planetaarisen elämän kaavoihin ja koodeihin. Elämäkantajilla ei ole lupaa tehdä tahtoon kohdistuvia kokeita eikä puuttua tahtoon –. [400:1–3]

On siis olemassa kolme toisistaan erottuvaa elämän aikaansaamisen ja evoluution tasoa:

1. Fyysis-energiaalinen kenttä – mielikapasiteetin aikaansaaminen.
2. Mieleen kohdistuva auttajabien hoiva – joka vaikuttaa hengellisyyden kapasiteettiin.
3. Kuolevaisen mielen varustaminen hengellä – joka huipentuu Ajatuksensuuntaajan lahjoittamiseen. [730:2–5]

Juuri tämä yhden kokonaisuuden muodostava Elämäkantajien, fyysisten valvojen ja auttajabien toiminta määrää asutuissa maailmoissa orgaanisen evoluution kulun. Ja juuri siksi evoluutio on, Urantialla ja muualla, aina päämääräis-

tä, se ei ole koska an sattumanvaraista.
[730:7]

– – *kun ko rkeimpiin organismeihin on ilmaantunut tyypiltään ihmiselle ominainen vapaa tahto, Elämäkantajien – on sitouduttava pid ättymään kaikista enemmistä pyrkimyksistä vaikuttaa orgaanisen evoluution kulkuun.* [731:3]

Ihmisen evolutionaarinen kohtalo riippuu yleisesti ottaen hänestä itsestään, ja tietellisen älyperäisyyden on pakko, ennemmin tai myöhemmin, astua umpimähkään vaikuttavien, hallits emattomien luonnollisen valinnan ja sattumanvaraisen cloonjäämisen tilalle. [734:3]

Charles Darwin kirjassaan *Lajien synty* (ilmestyi v. 1859, suomennettu v. 2009) määrittelee:

”Kutsun tätä hyödyllisten muunnosten säilymistä ja haitallisten karsiutumista luonnonvalinnaksi. – – luonnonvalinta – – hylkää huonot ja säilyttää ja kartuttaa hyviä; hiljaisen väsymättä se aina tilaisuuden tullen parantaa kutakin eliötä sen suhteissa elämän orgaanisiin ja epäorgaanisiin olosuhteisiin.”

Ihmisten elämän monet yksityiskohdat tarjoavat yllin kyllin todisteita siitä, että kuolevaisten olemassaolona nähtävä ilmiö suunniteltiin älyperäisesti, että orgaaninen evoluutio ei ole p elkkä kosminen sattuma. [735:2]

Pohdintaa elämän alusta

Du Noüy kirjoittaa:

”Nykyisin on mahdotonta kuvitella, kuinka kehitys on alkanut. Oliko olemassa alkusolu? Vai edelsikö – tämä näyttää otaksuttavamalta – ensimmäisiä soluja amorfinen [ei-kiteinen] elävä aine? Emme tiedä.”

Urantia-kirjassa kerrotaan:

Aineellisen elämän biologinen yksikö on alkulimaa oleva solu: kemiallisten, sähköisten ja muiden perusenergioiden kommunaalinen yhdistymä. – – Elämäkantajat ovat aina ne elävät katalyysoijat, jotka panevat alulle aineellisen elämän alkureaktiot. [560:1]

Ihmisen kehityksen sääntönä on evoluutio, mutta itse p rosesesi vaihtelee suuresti eri maailmoissa. – – Ilmakehällisissä maailmoissa sen alkukotina on tavalisesti meri, mutta ei aina – –. [560:3]

Planetaarisen elämän kehittymisessä sen kasveina ilmenevä muoto edeltää aina eläinten muodossa tapahtuvaa ilmenemistä – –. Kaikki eläintyyppit kehittyvät edeltävistä, kasvimaailmaa edustavista elollisuuden perusmuotoumista. Niitä ei organisoida erikseen. [560:4]

– – *Urantialle me emme mitään elämää tuoneet. Urantian elämä on ainutlaatuista, peräisin tältä planeetalta. – – organisoimme ja panimme alulle tämän maailman elollisuuden alkuperäiset peruskaavat ja is tutimme ne – – v esiin.* [667:5–6]

Du Noüy kirjoittaa:

”– – kehitystä on ta rkasteltava palautumatta edistyvän kokonaisilmionä, joka on tuloksena sellaisten

alkeismekanismien kuin sopeutumisen (Lamarck), luonnollisen valinnan (Darwin) ja äkillisten mutaatioiden (Naudin – de Vries) yhteisvaikutuksesta. – – kehitys tulee käsitettäväksi ainoastaan siinä tapauksessa, että myönnämme sitä vallitsevan tarkoituksiperän, selvän, etäisen päämäärän.”

”Kehityksen lait ovat teleologisia [eli tarkoituksiperää tavoittelevia], kun taas ne, jotka koskevat eri lajien muuntumista, pyrkivät ilmaisemaan tasapainotilaa suhteessa ympäristöön. – – sopeutumisen kriteerinä on hyödyllisyys, se rajoittuu ehdottomasti lajin etuihin. – – Kehityksen kriteerinä on vapaus.”

Du Noüy jatkaa:

”– – parhaiten sopeutuneiden ympäristössä tapahtuu muutos tai ne joutuvat maaperän mullistuessa tai ilmaston vaihtuessa olosuhteisiin, joissa aikaisemmat voitokkaat ominaisuudet tulevat hyödyttömiksi, haitallisiksi tai suorastaan vaarallisiksi. Sopeutuminen pyrkii silloin neutralisoimaan omia aikaisempia ponnistuksiansa, ja luonnollinen valinta taipuu eliminoimaan ne, joita se on ennen suojellut.”

”Jos telefinalismi, joka olettaa idean, tahdon, ylemmän intelligenssin väliintuloa, luo hiukan valoa niihin toisiinsa liittyviin muuntumiin, jotka johtavat katkeamattomassa linjassa ihmiseen, näyttää mahdollomalta ajatella, että yksityisetkään, lajiin rajoittuvat muutokset ja muuntumiset olisivat vain

fysikaalis-kemiallisten voimien ja sattuman leikkiä.”

Tiedämme, että *Urantia-kirjassa* hyväksytään yhtäkkisten muutosten mahdollisuudet evoluution kulussa, samoin hyväksytään ajatus ympäristöön sopeutumisesta.

Urantia-kirjan mukaan itse elämä eroaa kaikista energian ilmenemismuodoista esim. siten, ettei elämä reagoi gravitaatioon ja ettei aineellinen elämä luonnostaan kätkeydy aineeseen (s. 403).

Kun fyysiset olosuhteet ovat kypsät, voi tapahtua yhtäkkistä mielen kehitystä; kun mielen tila on suotuista, voi tapahtua yhtäkkisiä hengellisiä muutoksia – –. [740:2]

Paikoilleen juuttuminen on evoluutionarisessa maailmassa merkki rapistumisesta. Vain ne instituutiot säilyvät, jotka kehityksen virran myötä kulkevat eteenpäin. [804:1]

Ihmisen evolutionaarinen kohtalo riippuu yleisesti ottaen hänestä itsestään, ja tieteellisen älyperäisyyden on pakko, ennemmin tai myöhemmin, astua umpimäkkään vaikuttavien, hallitsemattomien luonnollisen valinnan ja sattumanvaraisen eloonjäämisen tilalle. [734:3]

Huomatkaa sivulla 736 käsite ”eteenpäin marssiva kehitys” ja profetia ”ihmisrodun kehitys lopulta johtaa riemuvoittoon”.

Huomatkaa, mitä *Urantia-kirjassa* sanotaan sopeutumisesta:

Jokaisessa elävässä kasvi- tai eläin-olossa, jokaisessa elävässä organismissa

– aineellisessa tai hengellisessä – on tyydyttämätön kaipuu päästä yhä suurempaan täydellisyteen ympäristöönsopeutumisessa, organismin mukautumisessa, ja yhä laajempaan elämän tarkoituksen toteutumiseen. – – niissä on myötäsyntien pyrkimys täydellisyteen. [737:2]

Eli kehitys menee eteenpäin elämän tarkoituksen toteutumiseen, täydellisyteen, ja mekanismi, millä tätä toteutetaan, on sopeutuminen.

– – biologiset mukautumiset ovat jatkuvia – – Evoluutioprosessi jatkuu tällä planeetalla yhä aktiivisena ja mukautumiseen pyrkivänä. [737:5]

Eläinten kyky sopeutua elämään ilmassa, vedessä ja maalla – – on fyysisen tason yläpuolella oleva sopeutumismalli. [737:6]

Huomatkaa, että mieli muuttuu yhä sopeuttavammaksi, luovemmaksi, koordinoivammaksi ja hallitsevammaksi.

Ja: mieli tuo k yvyn järjestellä ja muokata ympäristöä itseään (s. 738).

Ahyllinen, sosiaalinen, moraalinen ja hengellinen kehitys [engl. evolution] on riippuvaista seitsemän auttajahengen ja näiden fyysisen ta son yläpuolella olevien kumppanien mielihyvännästä. [738:3]

Mutta tämä ei tarkoita sitä, että hengellinen kehitys [engl. spiritual evolution] olisi riippuvaista koulutuksesta, kulttuurista tai viisaudesta. [739:8]

– – hengellinen edistyminen [engl. spiritual progress] on riippuvaista mielen laajentumisesta – –. [739:8]

Sielu saattaa kehittyä mielen luomasta kulttuurista riippumatta, mutta ei

silloin kun puuttuvat mielen kapasiteetti ja halu – valinta eloonjäämisen hyväksi ja päätös päästä yhä suurempaan täydellisyteen – noudattaa taivaassa olevan Isän tahtoa. [739:8]

Eli ”Tulkaa täydellisiksi niin kuin taivaassa oleva Isänne on täydellinen” on hengellisen evoluution taisteluhuuto!

Ryhmiä evoluutiosta kerrotaan seuraavasti:

Edistynyt sivilisaatio omaksuu edistyneen idean ja säilyy, aika ja olosuhteet lopulta valikoivat soveliaamman ryhmän jäämään eloon. [768:0]

Kehitykselle on alkuaan [eli huom! tässä tarkoitetaan ”early evolution” eli evoluution varhaisvaiheita] luonteenomaista biologisesti linkkelöiden yksilöiden eloonjääminen, mutta myöhempiä sivilisaatioita [eli huom! myös meidän sivilisaatiotamme] edistävät paremminkin järkevä yhteistyö, ymmärtäväinen veljellisyys ja hengellinen veljeys. [805:3]

Du Noüy pohtii kirjassaan *Ihmisen tulevaisuus hänen menneisyytensä valossa* seuraavalla tavalla:

”Juuri tätä perinnöllisyyttä, tätä valtavaa muistojen kasautumaa vastaan, jolla ei ole enää mitään merkitystä ja joka on peräisin ammoisten aikojen takaisilta kausilta, ihmisten täytyy taistella valmistukseksi tietä henkiselle olennolle, joksi hänen tulee muuttua.”

”Tästä herruudesta, joka perustuu siihen, että on vapaus valita

joko himojen tyydytys tai pyrkimys kohti henkisyttä, syntyy ihmisarvo.”

”– – psyykkinen ja moraalinen edistyminen – – voi tapahtua, samoin kuin menneisyydessä, ainoastaan taistelun, kilpailun ja valinnan varassa.”

”– – jokainen ihminen joutuu saman pulman eteen, ratkaisemaan saman ristiriidan, ja että hän pääsee voitolle vain tukahduttamalla omat animaaliset virikkeensä ja pyhittäytymällä taistelemaan hengen puolesta. Siten hän täyttää tehtävänsä ihmisenä ja on mukana jumalallisessa suunnitelmassa, jonka tarkoituksena on luoda henkisessä katsannossa täydellinen olento.”

”Ihmisen edistyminen ei niin ollen enää riipu yksin Jumalasta, vaan myös jokaisen ihmisen henkilökohtaisista ponnistuksista. Antamalla ihmiselle vapauden ja oman tunteen Jumala luovutti osan kaikkivaltaansa luomukselleen. Se on Jumalan kipinä ihmisessä. [Jumala on teissä.] Vapaus on todellinen, sillä Jumala ei tahtonut sitä kahlehtia. Se on välttämätön, koska ihminen ei voi sen puutteessa edistyä, ei voi kehittyä.”

”– – me olemme nyt vastuussa kehityksen jatkumisesta. Meillä on vapaus tuhota itsemme – –.”

Onko todella näin? Kyllä, näin on *Urantia-kirjankin* mukaan. *Urantia-kirjan* mukaan me voimme tuhota vain itsemme henkilökohtaisesti, tarkemmin sanottuna ikuisen hen-

gellisen potentiaalimme, emme kuitenkaan muuta ihmistä hengellisessä mielessä. Sen lisäksi *Urantia-kirjan* mukaan planetaarinenkin tuho on mahdollinen, joskin siinäkin tapauksessa evoluutio tulee jatkumaan (vaikka sitten toisella planeetalla!).

Ihmispersoonallisuus voi todeksi hävittää luodun statukseen kuuluvan yksilöllisyyden – –. [1283:6] (Huom! Hän ei siis voi hävittää arvoja eikä persoonallisuutta, vain yksilöllisyytensä ja yksilöllisen omistusoikeutensa näihin.)

Sen jälkeen kun ihmisrodun evoluutio on kerran jossakin avaruuden maailmassa pantu alulle, sen on jatkuttava tuon planeetan fyysisestä säilymisestä kokonaan riippumatta – –. [582:3] (Huom! Jos planeetta tuhoutuu, olemassaolon jatkumista varten on valmistettu uusi maailma.)

Du Noüy kirjoittaa:

”Ihmisarvo perustuu uuteen mekanismiin, joka on syntynyt oman tunteen ohella ja ohjaa kehitystä henkiseen suuntaan. Tämä mekanismi on vapaa tahto. Emme voi ajatella ihmisarvoa, johon ei liity vastuullisuutta ja ihminen on todella vastuussa paljosta. Hänen käsissään on sekä hänen oma kohtalonsa että kehityksen kohtalo. Hän voi valita joka hetki joko edistymisen tai taantumisen.”

Urantia-kirjassa korostetaan myöskin ihmisen vastuuta omasta kohtalostaan sekä vapaan tahdon merkitystä. Sen sijaan ”kehityksen

kohtalo” on kokonaisuudessaan Korkeimman ohjauksessa eikä pelkäästään ihmisen varassa.

Mikä tabansa fin iittisyyden persoonallisten osien yksittäinen toimenpide on Korkeimman Kokonaisuuden lopulta tapahtuvan ilmaantumisen kannalta jokseenkin merkitykseton, mutta kokonaisuus on silti riippuvaine n sen moninaisten osien toimien kaikkeudesta. Yksittäisen kuolevaisen persoonallisuus on Korkeimmuuden kaikkeuden kannalta merkitykseton, mutta finiittisyydessä kunkin ihmisen persoonallisuus edustaa korvaamatonta merkitysarvoa; kun persoonallisuus kerran on julki tuotu, se ei enää koskaan tule julki samanlaisena, paitsi tuon elävän persoonallisuuden olemassaolon jatkumisessa. [1284:1]

Du Noüy kirjoittaa:

”Siinä kehitysvaiheessa, jossa me elämme, on olemassaolotaistelun sijaan tullut tais telu moraalin ja henkisyiden puolesta.”

Urantia-kirjassa esitetään:

Alussa elämä oli olem assaolotaistelu; nyt se on elinta sotaistelu; seuraavaksi se tulee olem aan kamppailua ajattelun laadusta eli siitä, mikä on inhimillisen olemassaolon seuraava mainen tavoite. [910:1]

Tätä du Noüy pohtii ihmisyhmien jaon kannalta. Hän pohtii, että ”älyllisin, tunteenomaisin ja henkisin keinoin” tulee pyrkiä kolmea yksilöryhmää vähentämään: 1) animaalisuuteen taantuneita, hormonien määräämiin toimint amuotoihin taantuneita, 2) niitä, jotka käyttäyty-

vät ihmisten tavalla vain rangaistuksen pelosta, ja 3) niitä, jotka ovat kehittyneitä, arvokkaasti käyttäytyviä luonnostaan, taustalla olevaa vaikutinta käyttäytymiselleen he pitävät pragmaattisena, mutta nämä henkilöt eivät enää edistä kehitystä.

Du Noüy:n miel estä ”henkiset keinot tehoavat vain va lioyksilöihin”. Hänen miel estään äly yksinään on vaarallinen, ellei sitä alista ta intuitiivisesti tai rati onaalisesti oivallettujen moraalisten arvojen alle. Hänellä on seuraava evolutio-naarinen visio:

”Ruumiimme on olennaisena osana valtavassa kehityksen virras sa, joka on vähitellen k aventunut niin, että s iihen nykyisin kuuluu ainoastaan ihmisen linja, mutta moraalisten ja uskonnollisten aatteidemme välityksellä olemme suhteessa täydelliseen olentoon, jota kohti kehitys on alusta alkaen suuntautunut. Toisaalta olemme kaikkien niiden olentojen sukua, jotka ovat edeltäjiämme, ja meitä rasittaa tämän sukuperinnön taak ka kaikissa muodoissaan. Toisaalta olemme itse sellaisen uuden rodun es ivanhempia, joka on kehitty nyt meitä verrattomasti korkeammalle ja pyrkii vapautumaan – – ahtaasta vankilastansa. Olemme menneisyyden orjia toisaalta, toisaalta tulevaisuuden lupaus – –.”

”Telefinalistisen hypoteesin mukaan ihmisen täytyy jatkuvasti kehittyä henkiseen suuntaan n. Hänen täytyy vapautua animaalistien vaisto-

jensa herruudesta ja esivanhemmitaan perimistään alkeellisista käsityksistä, kehittymättömän oman tunnon ja nurjan luonnon ensimmäisten ristiriitojen jättämistä jäljistä – –.”

Huomatkaa, että esimerkiksi valitessanne henkilökohtaista uskontoanne tai yrittäessänne vaikuttaa tulevaisuuteen ja tulevaisuuden maailmanuskontoon, tulisi huolellisesti analysoida sitä, mikä on edistystä. *Urantia-kirja* haastaa meitä erityisesti tähän, esim. luvussa 92 pohditaan ”uskonnon evolutionaarista luonnetta” ja todetaan:

Ihmisperäistä uskontoa voidaan puolustaa vain evolutionaarisen sivilisaation valossa. Ellei ihminen olisi eläinvoluution ylöspäin johtavan kehityksen tuote, ei tällainen uskonnollisen kehityksen kulku olisi puolustettavissa. [1006:4]

Ilmoituksen tehtävänä on panna järjestykseen ja tarkistaa toinen toistaan seuraavat kehityskannot. – – Ilmoituksella on siksi aina oltava ja sillä on aina kosketus evoluutioon. [1007:1]

Du Noüy kirjoittaa:

”Sopeutuminen, joka on erikoismekanismi, vastustaa toisinaan kehitystä, mutta ei voi yleensä vaarantaa kehitystä, jossa ilmenee yleisempi laki.”

Ja edelleen du Noüy ajatus:

”Kaikki on siis tapahtunut ikään kuin alkusolun syntymästä lähtien olisi ollut tarkoituksena luoda ihminen ei korkealle kehitystasolle pääseeksi eläimeksi, joka kykenee pu-

humaan ja kätymään käsiänsä, vaan aivojen, omantunnon ja älyn elimen, ihmisarvon perustan ja tulevan kehityksen välineen omistajakasi. Ihminen nykyisine aivoineen ei merkitse kehityksen loppua, vaan väliastetta eläimellisen sukuperinnön raskaasti rasittaman menneisyyden ja lupauksista rikkaan tulevaisuuden välillä.”

Du Noüy tekemiä johtopäätöksiä siitä, mihin tällainen hänen hahmottelemansa kehitys ja käsitys kehityksestä johtaa:

1. Filosofiset johtopäätökset: Uskontojen täytyy puhdistaa palvelontamenonsa taikauskosta, koska se vieroittaa monia rehellisiä ihmisiä uskonnosta; ruumis sopeutuu, ei kehity; kehitys tapahtuu ihmishengessä.
2. Yleisinhimilliset ja osiaaliset johtopäätökset: jokaisen ihmisen täytyy kykyjensä rajoissa osallistua korkeimman inhimillisen ihanteen saavuttamiseen valmistelemalla kehityksen lupaan ylemmän ihmissuvun tuloa. Kirjoittaja perää tässä suhteessa jopa ”sivän universaalisen yhteisvastuullisuuden luomista” siten, että yksilöllinen päämäärä olisi sama kuin yleinen päämäärä etenkin moraalisella ja henkisellä tasolla. Kirjoittaja korostaa, että tällaisen päämäärän saavuttamiseksi on

välttämätöntä ehdottomasti täydellinen vapaus.

3. Käytännön ja moraalien alaan kuuluvia johtopäätöksiä:

- Uskonnon uudistuminen siten, että palataan kristinuskon perusteisiin.
- Suvaitsemattomuutta, kiihkomielisyyttä, kopeutta, vihaa, tekopyhyyttä, säälimättömyyttä ei tule sallia.

Du Noüy korostaa, että ”jokaisen täytyy taistella oma taistelunsa, edistyminen on muuten mahdotonta. Ei ole totuuteen johtavaa oikopolkua”. Hänen mukaansa ”tulee aika, jolloin kehitys johtaa siihen, että pienessä vähemmistössä piilevä moraalinen täydellisyys puhkeaa kukkaan monissa, samoin kuin Kristuksesta säteilevä yhteisymmärrys ja rakkaus. Tuon ajan tulemistä voidaan toistaiseksi jouduttaa ainoastaan siten, että ihminen parantaa itsensä – – – suoritetuun velvollisuuteen liittyvä eräänlainen täydellinen tyydytys, joka yksin takaa todellisen mielenrauhan”.

Seuraavaksi tarkastelen **Pierre Teilhard de Chardinin** teosta *Tappaus ihminen*. Professori **Anto Leikolan** esipuheesta seuraava ote:

”Tässä suurenmoisessa klassikkoteoksessa evoluution tosiasiaa tarkastellaan hengellisessä valossa ja hengellisistä lähtökohdista alkaen. Tämä teos on julkaistu v. 1955, joka myös oli kirjoittajan kuolinvuosi. Katolinen kirkko ei antanut tämän

jesuiittapapin kirjoille julkaisulupaa, mutta kuolemansa jälkeen hän muuttui miltei legendaariseksi. Hän oli syntynyt v. 1881 Ranskassa ja aloitti 10-vuotiaana opiskelun jesuiittakoulussa; hänestä tuli myöhemmin jesuiittaveljeskunnan jäsen. Uskonnon ohella geologia ja paleontologia olivat hänen inhoimensa. Kirjassaan Teilhard asettaa kosmiset puitteet ihmisen kehitykselle. Otammepä ihmisen koko maailmankaikkeuden dynaamiseksi keskeiseksi tai pidämmepä häntä sokean ja päämäärättömän evoluution tuotteena, hänen aivotlaatuistaan ja biologista ylemmyyttään emme voi kieltää kieltämättä samalla omaa ajatuskykyämme. – – Persoonallisin Teilhardin ajatuksista on Omega-piste, maailmankaikkeuden loppupiste, jossa yksilöllinen yhtyy kollektiiviseen ja molemmat saavuttavat suurimman henkisen intensiteettinsä.”

Tästä suurenmoisesta kirjasta haluaisin ottaa tarkasteltavaksi Teilhardin vision ”maapallon lopputilasta”. Omega-piste on Teilhardin katantokannassa ylipersonallinen kokoava maailmankaikkeuden tulevaisuus. Mielestäni jonkin verran analogisesti *Urantia-kirjan* Korkeimman Olennon kaltaisesti.

”Omegassa kerääntyy ja yhtyy, sen määritelmän mukaan noogeneesin (huom! Teilhardin ajattelussa noosfääri on yhtä kuin ’ajatteleva kerros’) maapallolla vähi-

tellen vapauttaman tietoisuuden määrä kaikessa täyteläisyydessään. – Mikä on elämän yleisen edun kannalta suurempi ihmisen töistä kuin se, että kukin perustaa itseensä ehdottoman alkuperäisen keskukseen, josta maailmankaikkeus heijastuu ainutlaatuisella jäljittelemättömällä tavalla: minämme, persoonallisuutemme.”

”Jotta oma minäni voisi saada muihin yhteyden, tulee sen antautumisessaankin säilyttää olemuksensa, muuten sen anti kuivuu, tyrehtyy. Tästä seuraa väistämättömänä johdopäätöksensä, että tietoisien maailmankaikkeuden tiivistyminen ei olisi ajateltavissa, ellei se samalla kokoaisi itseensä kaiken tietoisuuden lisäksi kaikkien yksilöiden tietoisuuksia. Niin jää kukin yksilö tapahtumasarjan päässä tietoiseksi itsestään – oikeas taan jokaisesta tulee sitä suuremmassa määrin oma itsensä, ja siis muista eroava, mitä lähemmäksi Omega-pistettä hän pääsee. – Millä tahansa alueella – olkoon kysymys ruumiin soluista tai yhteisön jäsenistä tai henkisen synteesin aineksista – yhtyminen erilaistaa. Osat saavuttavat täydellisuuden ja päämäärän kussakin järjestyneessä kokonaisuudessa. Koska tämä universaalinen sääntö jätettiin vaille huomiota, harhautuivat niin monet panteistiset opit Suuren Kaikkeuden palvontaan, jonka puitteissa yksilöt ovat määrätty vesipisaroina tai uolarakeina liukenemaan mereen.”

Tätä vesipisara–meri-vertauskuvaa käytetään myös *Urantia-keirjassa* hyvin samantapaisessa yhteydessä:

Ihminen ei pääse liittoon Jumalan kanssa samalla tavalla kuin vesipisara saattaa päästä ykseyteen valtameren kanssa. Ihminen saavuttaa jumalallisen liiton yhä laajemmalla vastavuoroisella hengellisellä yhteydenpidolla; sillä, että persoonallisuus seurustelee Jumalan kanssa; sillä, että se saavuttaa yhä enemmän jumalallisuutta varauksettomalla ja älyperäisellä mukautumisella jumalalliseen tahtoon. [31:2]

Ja sama vertaus hieman eri kontekstissa:

Ihmispersoonallisuus voi todelllakin hävittää luodun statukseen kuuluvan yksilöllisyyden, ja vaikka kaikki se säilyykin, joka tällaisen kosmisen itsemurhan tekijän elämässä oli säilyttämisen arvoista, eivät nämä laatusuureet kuitenkaan säily yksilöllisen luodun muodossa. Korkein toki pääsee universumin luoduissa taas julki, muttei koskaan enää tuon nimenomaisen persoonan habmossa; taivaaseen nousemattoman henkilön ainutlaatuinen persoonallisuus palaa Korkeimpaan niin kuin vesipisara palaa mereen. [1283:6]

Huomatkaa tässä siis käsitteiden persoona ja persoonallisuus ero. Eli persoona on yksilöllinen luotu; persoonallisuus taas on ainu tlaatuinen jumalallinen ominaisuus, joka etsii ilmituloa tuon yksilöllisen luodun kautta.

Teistä tulee palvomanne kaltaisia loppujen lopuksi.

”Maapallon lopputilan” pohdinnan kannalta Teilhardin pohdinta egoismista on ratkaisevan tärkeää ja erittäin ajankohtaista.

”Egoisilla – niin yksilön kuin rodunkin – on täysi syy haltioitua ajatuksesta, miten yksilö elämälle uskollisena kohoo oman ainutlaatuisuutensa ja vain sille avautuvan itseytensä äärimmäisille rajoille. Tässä sen tunne on siis oikea. Mutta sen ainoa erehdys johtaa sen täydellisesti harhaan: se nimittäin sekoittaa yksilöllisyyden ja persoonallisuuden käsitteet. Elementin yrittäessä erota muista mahdollisimman suurena määrin se tosin yksilöllistyy; mutta samalla se putoo takaisin alaspäin ja pyrkii vetämään mukanaan alas moninaisuuteen, aineellisuuteen koko maailman. Näin se itse asiassa kutistuu ja menehtyy. Ollaksemme täysin oma itsemme meidän tulee edetä päinvastaiseen suuntaan, kaikkien muiden kanssa samansuuntaisesti, kohti muita. Minämme perimmäinen ulottuvuus, ainutlaatuisuutemme huipentuma ei ole yksilöllisyydessämme, vaan persoonallisuudessamme. – – Todellinen ego kasvaa kääntäen verrannollisessa suhteessa egoismiin. – – Näin me olemme aivan itsestään joutuneet rakkauden ongelman eteen.”

Teilhard on sitä mieltä, että ”universaalinen rakkaus ei ole ainoastaan psykologisesti mahdollinen, vaan se on rakastamiskykymme ainoa täydellinen ja lopullinen laji”.

Sitten siirrymme tarkastelemaan Teilhardin varovaisia arveluja siitä, että evoluution kehitystä ei voida jättää ihmisen varaan eikä se ole yksin ihmisen varassa:

”Vastataksemme toimintamme korkeimpia vaatimuksia Omegan tulee olla riippumaton evoluution voimien mahdollisesta sortumisesta.”

Sitten lähestyessään ”maailman lopputilaa” Teilhard tuo esille pohdintansa siitä, mitä lääketieteellisiä ja siveellisiä tekijöitä tarvittaisiin korvaamaan luonnollisen valinnan raajat voimat. Hän kysyy:

”Eikö juuri ajattelun perusteille noussut maailma odota, että me parantelisimme luonnon vaistonvaraisia toimenpiteitä?”

Teilhard määrittelee ”maailman lopun”: tasapainoinen siirtymä, joka irrottaa lopullisesti täyttyneen hengen aineellisesta kuorestaan lepäämään koko painollaan Omega-jumalassa. Paha on maailman lopputilassa supistunut minimiin. Tiede poistaa sairaudet ja nälän, viha ja sisäiset taistelut ovat kadonneet rauhan vallitessa. Mutta on myös mahdollista, että paha kasvaa yhdessä hyvän kanssa ja saavuttaa huippunsa lopussa, erikoisessa uudessa muodossa.

”Torjutaanko vai hyväksytäänkö Omega? Saattaa syntyä yhteentohto. Siinä tapauksessa noosfääri [eli tiedostava kerros] juuri kokoamisprosessinsa ratkaisevassa vaiheessa jakautuisi kahteen yöhykkeeseen,

joita kumpaakin vetäisi i puoleensa oma kiintopiste, oma palvonnan keskus. Ajatus ei koskaan tulisi maapallolla yksimieliseksi. Yleismaailmallinen rakkaus elävöittäisi ja vapauttaisi lopussa täydellisyyteen vain sen osan noo sfääristä, joka päättäisi uskaltautua hyppyyn omasta minästä tuohon toiseen. Vielä viimeisen kerran haarautuma [evoluution kulussa]!”

Tapahtuisi ”maailmakaikkeuden sen osan vapautuminen, jonka on onnistunut ajan, tilan ja pahuuden läpi toteuttaa synteesinsä loppuun asti”.

Teilhard pohtii myös kristillisyyden ilmiötä. Käsite ”Omega” tulee *Raamatun* Ilmestyskirjasta:

”Minä olen A ja O [alfa ja oomega], ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu.” (Ilm. 22:13)

Hän [Jeesus] ei epäröinyt julistaa: ”Minä olen alfa ja oomega, alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen.” Myöhemminä vuosina hän ei esittänyt vastalauseita, kun häntä kutsuttiin Kirjkauden Herraksi; Universumin H allitsijaksi; koko luomakunnan Herraksi Jumalaksi; Israelin Pyhäksi; kaikkien Herraksi; meidän Herraksemme ja Jumalaksemme; Jumalaksi, joka on luomamme ja jonka nimi on jokaisen nimen yläpuolella ja kaikissa maailmoissa; universumin Kaikkivaltiudeksi; tämän luomuksen Universumimieleksi; Häneksi, johon kätkeytyvät kaikki viisauden ja tiedon aarteet; Hänen täyteydekseen, joka täyttää kaiken; ikuisen Jumalan ikuiseksi

Sanaksi; Häneksi, joka oli ennen kaikkea ja johon kaikkeus sisältyi; taivaitten ja maan Luojaksi; universumin Ylläpitäjäksi; koko maanpiirin Tuomariksi; ikuisen elämän Antajaksi; Hyväksi Paimeneksi; maailmojen Vapauttajaksi ja pelastuksemme Isännäksi. [1498:7]

Urantia-kirjassa sanotaan, että Mikaelin *kaikkien seitsemän lahjoittautumisen loppusumma on uusi nebadonilainen ilmoitus Korkeimmasta Olennosti* [1318:4], ja tällä hetkellä Mikael on jäsenenä yhdessä niistä jumalallisista joukkokunnista, jotka muodostavat *Perimmäisen Kolminaisuuden* [1318:5].

Teilhard on sitä mieltä, että ”ihmisten eläintieteellisellä ryhmällä” on lopultakin hyvä tu levaisuus. Teilhard katsoo, että ”jos maailman tietoisuuskeskukset todella lopulta tulevat yhdeksi Jumalan kanssa, niin tämä ei tapahdu samaistumisen [=Jumala on kaikki], vaa n rakkauuden erilaistavana ja yhdistävänä vaikutuksena [=Jumala kokonaan kaikissa], mikä onkin mitä puhdasoppisinta kristillisyyttä”.

Teilhardin mukaan tämä n prosessin rinnalla paha esiintyy ”välttämättä” eikä suinkaan sattumasta johtuen evoluution vanavedessä määrältään ja vetovoimaltaan erittäin suurena. Kokoonkääriytyvä maailmankaikkeus on samalla myös tuskan, synnin ja kärsimyksen maailmankaikkeus. Evoluution normaaliin vaikutukseen liittyy tuhoutumisen ja harhaantumisen mahdollisuus eli Teilhardin mukaan ”yhdenkaltaisuus ihmisen sankarita-

run ja Ristin tien kesken on ainutlaatuinen”.

Kirjallisuusluettelo:

- 1) Kaikki evoluutiosta, toimittaneet Ilkka Hanski, Ilkka Niiniluoto ja Ilari Hetemäki. Gaudeamus, 2009.
- 2) Charles Darwin: Lajien synty. Vastapaino, 2009 (painos).
- 3) Tutkijat loivat tekoelämää tekemällä bakteerin perimän. Helsingin Sanomat 22.5.2010.
- 4) Esi-isämme risteytyi neandertalilaisen kanssa. Helsingin Sanomat 8.5.2010.
- 5) Pierre Lecomte du Noüy: Ihmisen tulevaisuus hänen menneisyytensä valossa. Kirjayhtymä, 1963.
- 6) Pierre Teilhard de Chardin: Tapaus ihminen. Kirjayhtymä, 1963.
- 7) Patricia Smith Churchland: Neurofilosofia. Terra Cognita, 2004.
- 8) Johanneksen ilmestys. Raamattu.
- 9) Urantia-kirja.

Urantia-kirjan opetuksia ja miten ne toteutuvat jokapäiväisessä elämässämme

Seppo Niskanen
Esitelmä 23.10.2010

Urantia-kirja muuttaa jokaista lukijaansa – jos nimittäin kuuluu siihen lukijakategoriaan, jonka *Urantia-kirjan* teksti on imaisutun mukaan tai paremmin sanottuna joka on uskaltanut antaa *Urantia-kirjan* välittämän sanoman viedä itsensä muassaan suureen seikkailuun. Monet näistä muutoksista ovat hitaita eikä niitä pysty erottamaan muista elämäkokemuksen mukanaan tuomista muutoksista – eikä tarvitsekaan.

Jokainen on täydellinen olento potentiaalisesti, mutta aktuaalisesti kaukana täydellisyydestä. Ei ole tärkeää, millaisia tai millä tasolla olemme juuri nyt, vaan tärkeää on päämäärä, mihin pyrimme, ja tuo päämäärähän on tulla täydelliseksi myös aktuaalisesti – tulla Jumalan kaltaiseksi kokemuksen kautta.

Urantialla on elänyt vain kaksi ihmistä, Andon ja Fonta, jotka olivat ensimmäiset ihmiset, jotka todella saavat täysimääräisen kokemuksen – heidän aloittivat aivan pohjalta. Heidän jälkeläisensä syntyivät ja tulivat syntymään johonkin perheeseen tai yhteisöön, jon-

kinasteisen sivilisaation piiriin. Tie täydellisyyteen on pitkä meille kaikille.

Sivilisaation merkityksestä

Sivilisaatio ei voi koskaan kukoistaa, saati vakiintua, ennen kuin ihmisellä on vapaata aikaa ajatella, suunnitella ja kuvitella mielessään uusia ja parempia tapoja suorittaa erilaisia tehtäviä. [902:4]

Alkukantaisen ihmisen kaikki aika meni toimeentulon hankkimiseen, totta kai sekin kehitti ihmistä ja myös heimoyhteisöjä, mutta vasta kun oli keksitty erilaisia apuvälineitä helpottamaan työntekoa, oli erikoistuttu eri ammatteihin, jäi osalle ihmisistä aikaa myös ajatteluun ja pohdiskeluun. Olen mielestäni usein ihmetellyt nykyä, meillä on lyhyemmät työajat ja pidemmät lomien kuin millään sukupolvella aikaisemmin, enemmän tuloja käytössämme, mutta aina vain kaikilla tuntuu olevan kiire jonnekin. Tuntuu siltä, että monet ihmiset pelkäävät sellaista vapaa-aikaa, jolloin voisi ajatella syntyjä

syviä ja sellaisia kysymyksiä, mihin *Urantia-kirja* vastaa. Tietysti on hyvä, että ihmisillä on haasteita, mutta kohtuus kaikessa.

Evoluutio on hidaskas mutta tehokas. On muistettava, että on käynnissä useammanlainen evoluutio samanaikaisesti. Biologinen evoluutio ja kulttuurievoluutio eivät aina kulje käsi kädessä. Aatamin ja Eevan oli tarkoitus kohentaa biologista evoluutiota, mutta kuten kaikki tiedämme, he epäonnistuivat tuossa tehtävässään suureksi osaksi. Mutta he onnistuivat riittävän hyvin, jotta kulttuurievoluutio pääsi vähitellen vauhtiin ja levisi koko maailmaan.

Ja tätä sivilisaatiota on pidettävä yllä ja vaalittava, sillä tänä päivänä ei ole olemassa mitään uusia kulttuurin lähteitä, ei mitään andiitteja, jotka voimistaisivat sivilisaation kehityksen hidasta etene mistä ja antaisivat sille puita. [906:6]

Palvonnasta

Palvonta kehittyi hyvin varhaisessa vaiheessa osaksi ihmisen sivilisaation muokkaamista. Kivi oli ihmisen ensimmäinen palvontakohde, ja kivien palvontaa kuten kaikkia muitakin palvonnan lajeja esiintyy kaikkialla. Hautakivikin oli alun perin palvontakivi. Myös kasveja ja puita on palvottu, eläimiä on palvottu, samoin luonnonelementtejä (maa, vesi, tuli, ilma), sen jälkeen siirryttiin taivaankappaleiden palvontaan. Kaikkia palvontamuotoja ja kaikenlaista taikauskkoa esiintyy joka yhteis-

kunnassa vielä tänäkin päivänä. Kirjamme opetus on: Jumalaa yksin palvotaan!

Uskonnosta

Helvetti ei kuulunut alkukantaisen ihmisen uskonkäsitteisiin, vaan hän ajatteli, että kuoleman jälkeen on suunnilleen samanlaista kuin täällä eläessä. Tässä suhteessa alkukantainen ihminen oli lähempänä totuutta kuin kirkko, joka uhkaili ihmisiä perisyntinällä ja kiiras tulella ja helvettiin joutumisella. Mutta ei esisiemmemme elämä ollut pelosta vapaita, pelättiin aaveita ja kummittelevia esi-isiä ja kehitettiin erilaisia kultteja ja rituaaleja ja uskomuksia. *Urantia-kirjaa* lukiessa vapautuu myös tällaisista uskontoon liittyvistä peloista. Universumi on ystävällinen paikka!

Rukouksesta

Alkuaikojen kehitysuskonnon tehtävänä on säilyttää ja laajentaa niitä sosiaalisia, moraalisia ja hengellisiä perusarvoja, jotka ovat vähitellen muotoutumassa. Uskonnon tätä tehtävää ihmiskunta ei pane merkille tietoisesti, vaan se toteutuu pääasiassa rukouksen funktion avulla. [994:6]

Rukous kuten kaikki muukin toimintamme on evoluution alainen. Alkukantaisesta rukoilusta siirrytään vähitellen dialogiin Jumalan kanssa ja siitä kehitytään persoonalliseen yhteyteen Isän kanssa.

Joka kehitysvaiheen rukoilua on olemassa myös tänä päi vänä – niin kuin kaikkea evoluution muokkaa-maa muutakin toimintaa. Ajatelkaa-pa vaikka buddhalaisten rukousmyl-lyjä, shamaaneja jne.

Rukoilun pitää olla e ettistä, ei sellaista, että rukouksen esittäjä ta-voittelee itsekstä etua lähimmäis-tensä kustannuksella. Rukoilemista ei saa milloinkaan myöskään käyttä-väärin tavalla, joka tekee siitä teko-jen korvikkeen. Rukoilusta haetaan voimaa, viisautta ja ohjausta, mutta koskaan se ei korvaa varsinaista toi-mintaa!

Rukoilussakin pitää muistaa oi-keudenmukaisuus. Jumala ei kos-kaan osoita puolueellisuutta eikä rakasta ketään meistä enempää kuin muita.

Jopa kokonaista kaupunkia tai ko-konaista kansakuntaa voidaan auttaa tällaisin rukousbartauksin. Synnintun-nustus, katumus ja rukous ovat johdatta-neet yksilöitä, kaupunkeja, kansakuntia ja kokonaisia rotuja valtaviin uudistus-ponnistuksiin ja urbeita saavutuksia mer-kitseviin rohkeisiin tekoihin.

Jos todella haluat päästä tavastasi arvostella jotakuta ystävää, nopein ja varmin tie tällaisen asennemuutoksen aikaansaamiseen on, että otat tavaksesi rukoilla jokaisena elämäsi päivänä tä-män henkilön puolesta. Mutta tällaisten rukousten sosiaaliset seurauksivaikutukset riippuvat suurelta osin kahdesta ehdosta:

1. *Henkilön, jonka puolesta rukoillaan, tulisi tietää, että hänen puolestaan rukoillaan.*
2. *Henkilön, joka rukoilee, tulisi päästä läheiseen sosiaaliseen kanssakäymi-seen sen henkilön kanssa, jonka puo-lesta hän rukoilee. [998:5–999:1]*

Rukoilu, kun se on eettistä ja hyvää tarkoittavaa, kehittää meitä pikkuhiljaa ja loppujen lopuksi huo-maamme, että oikeastaan ainoa asia, mitä itsellemme voimme rukoilla, on viisautta ja hengellistä voimaa eri toimintoihimme. Ja koska rukous on voiman lähde, on myös toimitta-va ja käytävä päättäväisesti ja rohke-asti käsiksi käsillä olevien pulmien kimppuun.

Urantia-kirjan sivulla 1002 on esitetty luettelonomaisesti tulokselli-sen rukoilun ehdot.

Opastusta opettajille ja uskoville (s. 1765–1767)

Kunnioittakaa aina ihmisen persoonalli-suutta. Oikeamielistäkään asiaa ei tulisi koskaan ajaa väkivallalla; hengellisiä voittoja voidaan saavuttaa vain hengelli-sellä voimalla. — Ei ole tarkoitus, että ihmisen mieli muserretaan jo pelkällä loogisuuden painokkuudella tai että se saadaan pelon valtaan taitavalla sanan-käytöllä. Vaikei tunne-elämää voida ihmisen päätöksiin vaikuttavana tekijänä kokonaan eliminoida, niiden opetuksissa, jotka haluaisivat edistää valtakunnan asiaa, ei siihen pitäisi kuitenkaan suora-naisesti vedota. Vedotkaa suoraan juma-

lalliseen henkeen, joka asuu ihmisten mielessä. —

Älkää ihmisiä valtakuntaan tuodesanne kaventako tai hävittäkö heidän itsekunnioitustaan. Vaikka liiallinen itsekunnioitus saattaakin hävittää asianmukaisen nöyryyden ja johtaa ylpeyteen, halveksuntaan ja ylimielisyyteen, itsekunnioituksen menettäminen toisaalta johtaa usein tahtotoiminnan halvaantumiseen. [1765:4–5]

Vaikka meillä on *Urantia-kirjan* antama vahva tukijalka elämässämme, niin meidän tulee silti kunnioittaa aina toisen ihmisen persoonallisuutta, uskoipa hän mihin tahansa tai vaikka hän ei usko mihinkään. Kunnioitus toisen persoonallisuutta kohtaan on aina säilytettävä. Aikaa myöten opimme korostamaan toisen ihmisen hyviä puolia ja mielestämme oikeita näkemyksiä ja olemaan välittämättä eroavaisuuksistamme. Mielestäni *Urantia-kirja* muuttaa meitä ja käytöstapojamme pikku hiljaa huomaamattamme.

Kolme tapaa, joilla taistella pahaa vastaan (s. 1770)

- 1. Pahan maksaminen pahalla – positiivinen, mutta epävanhurskas tapa.*
- 2. Valittamatta ja vastarinnatta tapahtuva pahuuden sietäminen – puhtaasti negatiivinen tapa.*
- 3. Pahan maksaminen hyvällä, oman tahtonsa esille tuomisen, niin että pääsee tilanteen herraksi, pahuuden voittaminen hyvällä – positiivinen ja vanhurskas tapa. [1770:4–6]*

Näemme pahuutta ja k oemme pahuutta eri muodoissa. Kristinuskon antama kuva Jeesuksesta on sellainen, että hän k äänsi toisenkin poskensa eikä tehnyt minkäänlaista vastarintaa. Luettelon kolme eri tapaa taistella pahaa vastaan osoittavat, että passiivisuus on puhtaasti negatiivinen tapa eli kaikkein huonoin tapa vastata pahaan, jopa pahan maksaminen pahalla on parempi tapa, koska se on positiivinen tapa. Tietysti pahan maksaminen hyvällä on paras tapa – se on sekä positiivinen että vanhurskas tapa – ja ainoa tapa, jolla voi saada pysyviä muutoksia ja parannuksia aikaan.

Rodan Aleksandrialainen (s. 1772–1787) ja elämisen taito

Mitä kompleksisemmaksi sivilisaatio muuttuu, sitä vaikeammaksi käy elämisen taito. Mitä nopeampia muutokset sosiaalisessa käytännössä ovat, sitä mutkikkaammaksi käy luonteenkehittämisen tehtävä. Ihmiskunnan on, mikäli edistymisen on määrä jatkua, kymmenen sukupolven välein opittava elämisen taito uudelleen. Ja jos ihmisestä tulee niin kekseliäs, että hän lisää yhteiskunnan monimutkaisuutta yhä kasvavalla vauhdilla, on tarpeen, että elämisen taito opiskellaan uudelleen entistäkin lyhyemmin välein, kenties joka ainoan sukupolven aikana. Mikäli elämisen taidon kehittyminen ei pysy olemassaolon teknisen puolen kehittymisen tahdissa, ihmiskunta taantuu nopeasti alkeellisen elämänvietin tasolle – se ryhtyy tyydyttämään vain hetkellisiä

halujaan. Siinä tapauksessa ihmiskunta pysyy kypsymättömänä; yhteiskunta ei kehity täyteen kypsyyteen. [1772:4]

En tiedä, johtuuko iästani, mutta mielestäni yhteiskunta on monimutkaistunut viime vuosikymmeninä sellaista vauhtia, että elämisen taito on opittava aina uudestaan, ei vain yhden kerran joka sukupolven kohdalla, vaan taidon kehittäminen on jatkuva prosessi. Nykyaikana on vallalla kvartaalitalous monessa suhteessa sekä yritysten että yksityisten henkilöiden elämänohjeena eli lyhytaikainen hetkellisten halujen tyydytys. Nykyinen taloustaantuma voi olla alku muutokselle tässäkin suhteessa ja hyvä asia pitkällä tähtäimellä.

Kypsät ihmiset tarkastelevat epäkypsä ihmisiä samalla rakkaudella ja hienotunteisuudella, jolla vanhemmat suhtautuvat lapsiinsa.

Menestyksekkäs eläminen ei ole mitään sen kummallisempaa kuin taitoa käyttää luotettavia menetelmiä jokapäiväisten ongelmien ratkaisemiseen. [1773:3–4]

Eli ongelma on ensin paikannettava, sitten eristettävä, ja sitten ongelmaa on mietittävä, ja sen luonteen ja vakavuuden rehellinen tunnustaminen on välttämätöntä ratkaisun löytämiselle. Koska emme ole vielä aktuaalisia täydellisiä, emme pysty aina täydelliseen suoritukseen, mutta virheistä oppii.

– – *keskinvertoihminen takertuu mieluummin vanhoihin, turvallisuutta tarjoaviin harhakuviin ja pitkään hellittyihin, valbeellisiin turvallisuudentunteisiin.*

Vain rohkea henkilö on halukas myöntämään rebellisesti sen, mitä vilpittön ja looginen mieli paljastaa, ja katsomaan sitä pelottomasti silmästä silmään. [1773:4]

Kokemuksesta voin sanoa, että sellaiset ongelmat, joita on vatvonut pitkään ja pelännytkin ratkaista, ovat jälkeenpäin osoittautuneet mitättömiksi ongelmiksi, hauskimmat ongelmat tulevat yllättäen.

Jokaisen ongelman viisas ja tehokas ratkaiseminen vaatii, etteivät mieltä rasita ennakoosannoituminen, intohimo eivätkä mitkään muutkaan puhtaasti henkilökohtaiset ennakkoluulot, jotka saattaisivat häiritä niiden olemassa olevien tekijöiden puolueetonta tarkastelua, jotka yhdessä muodostavat ratkaisua kaipaavan ongelman. Elämän ongelmien ratkaiseminen kysyy rohkeutta ja vilpittömyyttä. [1773:5]

Ennakoosannoituminen, intohimoinen suhtautuminen ja ennakkoluulot sumentavat arvostelukykymme. Tästä on yksi surullinen esimerkki: eroamisalto kirkosta, jonka aiheutti muutaman krisin tillisdemokraatin lausuma mielipide televisiossa. Eroamalla ei muuta mitään, päinvastoin se on periksi antamista. Jos haluaa vaihtaa, pitää pysyä mukana niin kauan kuin mahdollista, ja kirkkoon voi vaikuttaa vain sisältä päin, ja muut osat alkavat ruohonjuuritasolta.

Henkilökohtaisena mielipiteenäni haluan todeta, että on aika ihmeellistä, että kirkon edustaja käy siunaamassa ostoskeskuksia, mutta ei voi siunata kahden toisiaan rakas-

tavan ihmisen liittoa. Siunauksella ei sinällään ole merkitystä, koska ei Jumala valitse avioliitonsolmijoita-kaan, kaikki liitot ja suhteet ovat lähtöisin täältä maan päältä ja täysin meidän omassa harkinnassamme (tosin ei kaikissa kulttuureissa).

Ihmisolentojen välinen symbolipohjainen kommunikointi on tekijä, joka määrittää ennakkolta, että ilmaantuu sosiaalisia ryhmiä. Perhe, ja aivan erityisesti molemmat vanhemmat, on kaikista sosiaalisista ryhmistä tehokkain. Henkilökohtainen kiintymys on se hengellinen side, joka pitää koossa nämä aineelliset yhteenliittymät. Tällainen tehokas keskinäissubde on mahdollinen myös kahden samaa sukupuolta olevan henkilön välillä, kuten aitojen ystävyyssubteiden antaumuksellisuus niin runsa in määrin osoittaa. [1775:5]

Jeesuksesta oli mieluisaa tehdä palveluksia, vaikka pieniäkin, kaikenlaisille ihmisille. [1461:2]

Jeesuksen antaman esimerkin mukaisesti opimme tekemään kaikenlaisia palveluksia kaikenlaisille ihmisille, siis sellaisia palveluksia, jotka tuottavat toisille iloa.

Seuraavat kolme kertomusta osoittavat, miten pienellä rohkaisulla voi saada ihmeitä aikaan:

- Nainen, joka parani voimattomuuden hengestä, sivu 1835
- Matadormus, sivu 1801
- Elämän suola, sivu 1430.

Mekin voimme toimia vastaavalla tavalla elämässämme. Lisäksi, koska asumme rikkaassa Suomessa, me voimme esimerkiksi kustantaa yhden tai useamman kehitysmaan lapsen koulutuksen, se ei paljoa maksa, mutta antaa paljon sekä koulutettavalle että hänen perheelleen ja myös lahjan antajalle.

Ystävydestä

Ystävyyden yllyke ylittää kaikki vakuuttuneisuudet siitä, että jokin asia on velvollisuus, eikä ystävän ystäväl le tekemää palvelusta voi koskaan kutsua uhraukseksi. Mestari on opettanut apostoleille, että he ovat Jumalan poikia. Hän on kutsunut heitä veljiksi, ja nyt hän ennen lähtöään kutsuu heitä ystävikseen. [1945:3]

Jeesus kutsui apostoleitaan ystävikseen ennen lähtöään maan päältä. Meillekin kanssakäymisen korkein mahdollisuus muiden persoonien kanssa on aito ystävyys – tämä koskee niin kanssaihmissiämme kuin Jeesusta ja Jumala a. Tähän haluan päättää tämän pienen tarkasteluni *Urantia-kirjan* joidenkin opetusten tuomista muutoksista elämäämme.

Lapsi tarvitsee äidin ja isän

Sukupuolineutraali avioliitto on herättänyt paljon kesku stelua viime aikoina, mutta kaksi tärkeintä asiaa ovat lähes unohtuneet:

- 1) avioliitto- ja vanhempainkoulut sekä
- 2) lasten oikeus äitiin ja isään.

Kaikille on selvää, että autokouluun kannattaa mennä ennen kuin lähde-tään liikenteeseen eikä vasta onnettomuuden jälkeen. Jostain kumman syystä avioliitossa tehdään juuri päinvastoin, parisuhdekoulutukseen mennään vasta kun liitto on ajautunut karille. Avioliittoko ulun tarpeettomuutta ei voi perus tella sillä, että ”nuori kuitenkin s euraa järjensyrjäyttävän rakastumisen ääntä”, koska autokoulunkaan merkitys ei poistu, vaikka monet ajavatkin ilman korttia.

Yhteiskuntamme vaatii koulutusta, testejä ja lupia mon iin yksinkertaisiin toimiin ja harras tuksiin, mutta kaikista haastavimpaan hankkeeseen ja yhteis kuntamme tärkeimmän rakennuspalikan perustamiseen ei vaadita mitään koulutus-

ta, todellista osaamista, kokeita tai edes lupaa.

Avioliitto, perhe ja koti o vat yhteiskuntamme kehittymisen ja säilymisen perusta, joka siirtää tärkeimmät arvot sukupolvelta toiselle. Yhteiskunnan monet sosiaal iset, opetukselliset ja uskonnolliset institutiot ovat välttämättömiä kulttuurin säilymiselle, mutta tärkein sivistäjä on perhe. Suurimman osan elämämme tärkeimmistä asioista lapsi oppii perheeltään ja läheisiltään.

Monet ihmiset näyttävät kuvittelevan, että he eivät ole mitään velkaa yhteiskunnalle, vaan he ov at saavuttaneet kaiken omalla työllään ja ansioillaan. Tätä suurempaa väärinkäsitystä on vaikea kek siä, koska olemme saaneet lähes kaiken yhteiskunnalta – kielestä ja kirjaimista lähtien. Autiolla saarella apinoiden kasvattama ihmislapsi ei juuri yllä apinoiden kulttuuria korkeammalle. Tästä johtuen yhteiskunnalla on myös oikeus ja velvoll isuus asettaa vaatimuksia jäsenilleen sekä tasa-puolistaa hyvinvointia ja tulonjakoa.

Emme voi parantaa pysyvästi yhteiskuntamme epäkohtia pelkäämään lakeja, poliiseja ja turvajärjestelmiä lisäämällä, meidän tulee kehittää myös perhettä, joka on yhteiskuntamme perusta. Perheellä on suunnaton vaikutus lasten ja heidän myötänsä koko yhteiskuntamme menestykseen. Perheessä luodaan arvostus koulutukseen, työntekoon ja uskontoon. Näiden puuttuessa lapset päätyvät helposti kadulle kerjäämään. Yhteiskuntamme rapautuminen ja rikollis uuden kasvu saadaan päättymään vasta kun nuorille järjestetään avioliittovalmennusta; siihen asti avioerot toimivat sosiaalisena varaventiilinä vieläkin murheellisemmille tilanteille.

Koulutuksen avulla nuoret ihmiset voidaan valmis taa kohtaamaan myös parisuhteen todellisuus, joka alkuvaiheessa helposti häviää harhakuvitelmiin taakse. Illuusioita ja unelmia tietysti tarvitaan, mutta pelkäämään niiden pohjalle on vaikea rakentaa kestäväää parisuhdetta, koska miehen ja naisen väliset henkiset erot ovat paljon suurempia kuin ulkonäön pieni en erojen perusteella voisi kuvitella. Heidän katsantokantansa ja koko heidän tapansa reagoida elämään ovat olennaisesti erilaisia. He eivät kerta kaikkiaan kykene täyteen ja todelli-

seen toistensa ymmärtämiseen. Nykyään tämä selviää parisuhteessa vähitellen vasta vuosien kuluessa. Paljon väärinkäsityksiä ja riitoja voitaisiin välttää, jos molemmilla osapuolilla olisi edes jonkinlainen käsitys näistä asioista jo ennen avioliiton solmimista.

Naisten ja miesten erilainen ajattelutapa kiehtoo heitä kumpaakin ja tuo rikkautta sekä uusia näkökulmia elämään, mutta joskus eroja voi olla myös liikaa. Parisuhde ei ole kestäväällä pohjalla, jos arvo maailman, elämäntavan, sukupuolisen aktiivisuuden ja harrastusten erot ovat liian suuret. Koulutuksen, seurustelun ja kihlauksen tavoitteena tulisi olla näiden asioiden selvittäminen jo ennen avioliittoa. Lisäksi tulisi ymmärtää, että avioliitossa ilot ja surut jaetaan, mutta silti avioliitto ei voi antaa yksinoikeutta toisen osapuolen persoonallisuuteen ja yksilöllisyyteen. Avioliitto, yhteiskunta tai uskonto, jossa tyrannisoidaan toista sukupuolta tavalla tai toisella, ei ole noussut barbarian syvästä pimeydestä.

Vanhempainkouluja ja perheneuvotteluja tarvitaan, koska liian usein vanhemmat suojelevat lasta liikaa ajatteluttoman käyttäytymisen luonnollisilta seurauksilta tai eivät osaa asettaa rajoja, joita lapset etsi-

vät. Näitä koulutusjaksoja tarvitaan sitä mukaa kun tilanteet tulevat ajankohtaiseksi lasten varttuessa. Vanhemmat tarvitsevat myös selvät ohjeet niistä kurinpidollisista keinoista, joita lasten kasvatuksessa voidaan käyttää. Lasten vanhempiin kohtaan tuntema kunnioitus ei synny rahan tai käskyjen avulla, vaan se kasvaa luonnostaan siitä huolenpidosta, opetuksesta ja kiintymyksestä, jonka avulla vanhemmat auttavat lastaan selviämään elämän taistelussa.

Perhe ja kotielämä opettaa lapsille, mutta myös vanhemmille, itsehillintää, kärsivällisyyttä, altruismia sekä suvaitsevaisuutta, joita tarvitaan myös kestävä ja oikeudenmukaisen yhteiskunnan luomisessa. Näitä taitoja opitaan myös parisuhteessa, tästä johtuen kaikilla ihmisillä tulee olla oikeus parisuhteeseen sukupuolisesta suuntautumisesta riippumatta. Sen sijaan lasten hankkimisessa ja kasvatuksessa tarvitaan selviä rajoituksia, koska kaikilla lapsilla on oikeus rakastavaan äitiin ja isään. Molempia tarvitaan, jotta lapsi saa tasapainoisen kuvan yhteiskunnasta. Tosin tässäkin asiassa kannattaa tyytyä toiseksi parhaimpaan vaihtoehtoon, jos paras ei ole saatavana.

Avioliitto on ihmisten luoma yhteiskunnallinen instituutio, jolle voimme pyytää Jumalan siunausta.

Tämän siunauksen pyytämisen sukupuolineutraalille parisuhteelle ei pitäisi olla ongelma kirkolle, koska *Raamatussa* korostetaan kaikkien ihmisten samanarvoisuutta. Tässä asiassa kirkon kannattaisi kuitenkin antaa yksittäisten pappien toimia oman omantuntonsa mukaan. Avioliitto ei voi olla Jumalan luoma instituutio, koska se, minkä Jumala on yhdistänyt, kestää.

Nykyisen yhteiskunnan suuri epäloogisuus on, että se ylistää rakautta ja ihannoii avioliittoa, mutta jättää näiden kummankin asian perinpohjaisen tutkimisen ja kehittämisen tekemättä. Suomessa valittiin ensimmäisenä maailmassa parlamenttiin myös naisia vuonna 1906, nyt voisimme näyttää tietä myös avioliiton ja yhteiskunnan kehityksen saralla.

Antti Roine, Ulvila 2.11.2010

Paluu hautausmaalle

Mies käveli kaupungin katuja pitkin kohti hautausmaata. Hautausmaan kaunis portti oli ennalallaan. Hän oli palannut koulukaupunkiinsa. Viisikymmentä vuotta sitten kesken koulupäivän oli tullut määräys astua Suomen armeijaan kuten kaikille samanikäisille pojille. Ensin lyhyt sotaväki, sitten mahdollinen rintamalle meno. Myöhemmin raja sulkeutui eikä kotiin ollut enää asiaa. Nyt, kun elämä oli melkein ohi, oli mahdollista palata lapsuuden maisemiin, isien ja esi-isien maalle.

Hän avasi portin, astui siinä säpuolelle ja sulki portin jälkeensä. Ensin hän näki vain pölkkiä heinikköä. Ajatukset kulkivat kaukana menneisyydessä. Hautakivetkin näyttivät hävinneen. Hän ei nähnyt muuta kuin villiintyneen ja sorkkuisen kasvillisuuden. Käytävät olivat likaiset ja kaikenlaisen roinan vallassa. Siellä täällä näkyi kaadettuja hautakiviä ja muutamia pystyssä. Josta in kuului puhetta. Hän kääntyi katsomaan. Suojaisessa nurkassa kiveä vasten istuskeli pari miestä ojentaen kalja-

pulloaan kuin tervehdykseksi. He olivat tehneet haudalle kiven suojaan majapaikan ja olivat kuin kotoaan.

Mies kulki eteenpäin kuin unessa. Oliko tämä hautausmaa? Hän kaimoi esille Mikkelin maakuntaarkistosta saamansa hautausmaakartan, tutki sitä, mutta ei voinut tunnistaa yhtään käytävää eikä hautariviä. Hautausmaa oli muuttunut käsittämättömäksi labyrintiksi. Hän kulki kaatuneitten hautakivien, rikottujen ristien, lasinsirujen ja kaikenlaisen roinan keskellä kuin hoitamattomalla kaatopaikalla ja yritti löytää jonkun kiintopisteen. Tuossa oli polku, joka kierteli vinosti läpi hautausmaan ja näytti johtavan kohti kauempana olevaa taloryhmää. Se osoittautui oikopoluksi keskustasta kaupungin laidalle. Polun varteen oli haitetty roskia ja jätetty hylättyjä tavaroita, joita hautausmaan uudet asukkaat näyttivät käyttävän hyväkseen.

Mies nieli itkunsa. Se tunki tiensä syvälle alas kurkusta läpi henkitor-

ven ja k euhkojen ja viiksi mahaan. Hän käveli eteenpäin ja tuli viimein vapaussodan sankarihautausmaalle. Sen hän tunnisti ja lähti kävelemään takaisin kohti porttia, josta oli tullut sisään. Hän kahlasivat roskien seassa ja yritti löytää kiinnekohtia kartan avulla. Lopulta hän näki Wegeliuksen suuren hautamuistomerkin. Se oli tuhrittu erivärisillä spraymaaleilla kantaottavien kuvien ja kirjoitusten mutta oli tunnistettavissa. Siinä lähellä piti isovanhempien haudan olla. Tunteja oli kulunut, ajatuksien vaelsivat lapsuudessa, sodassa, vanhempien kuolemassa ja oman elämän järkyttävissä tapahtumissa.

Hän kahlasivat ruohikossa, etsi nimiä kivistä. Monet kivet oli kaadettu naamalleen tai kuljetettu pois, koska peruskiviä ja alustoja ammotti tyhjillään. Kiviä oli myös särkynyt ja ristejä hakattu kappaleiksi. Eräässä kohdassa jalka tarttui johonkin. Hän otti maasta rautamöhkälään, puhdisti enimmäkseen mullat ja tarkasteli esinettä. Se oli suuremman ristin toinen sivuhaara, itsessään jo kaunis risti. Kohta jalkoihin tuntui taas jotain. Maassa oli kivi kumollaan. Hän tarttui siihen ja löytämäänsä tukevaa ristiä apuna käyttä-

en suurin ponnisti stuksin sai kiven käännetyksi oikein päin.

Siinä se oli. Oma sukunimi, joka erottui selvästi. Mutta muu teksti piti puhdistaa esiin. Tästä mä se on. Isovanhempien hauta on tässä. Mies istui maahan kiven viereen, piteli löytämäänsä kaunista ristin kappaletta sylissään ja alkoi hengittää syvään. Siinä hän istui. Kauan aikaa.

Päivien perästä hän saapui kotiin, istui pöydän ääreen ja kirjoitti haustestamenttinsa:

”Ei juhliä. Ei kukkia.

Ei haudata eikä hautapaikkaa.

Vain yksinkertainen puuarkku krematorion uuniin.

Tuhkani on arvoton.

Olen siirtynyt aineesta ajattomuuteen.

Olen vapaa.”

Saara Mustonen

Urantia-kirja äänikirjaksi -projekti etenee

Seuran hallitus on edelleen tutkinut mahdollisuuksia suomenkielisen äänikirjan tuottamiseksi kuten edellisessä *Heijasteessa* oli jo alustavasti mainittu. Toteutusvaihtoehtoja on kolme: 1) kokeellinen eli syntetisaattorin tuottama puhe, 2) harrastajavoimin tehty luenta tai 3) ammattilukijoiden toteuttama äänitys. Näistä kolmesta olemme päätyneet viimeksi mainittuun vaihtoehtoon, mikäli projekti toteutuu. Meille jää silti tehtäväksi tarkistus, joka on iso työ sekin.

Ammattilukijoiden lukunäytteet olivat sen verran vakuuttavia, että korkeahkosta kustannuksesta huolimatta tätä pidettiin ainoana järkevänä tapana mahdolliselle toteutukselle. Lukunäytteet ovat kuunneltavissa internetissä:

http://www.urantia.fi/download/muuta/uk_s21.mp3> ja

http://www.urantia.fi/download/muuta/uk_s24.mp3>.

Toteutuessaan projektin kustannus olisi noin 35 000 € ja vertailun vuoksi mainittakoon, että kilpailevan tarjouksen hinta oli lähes tuplasti kalliimpi. Kustannus on valtava rahamäärä, eikä seuran kassasta tuollaisia summia löydy. Samoin mahdollisen lahjoitustilin avaaminen tähän tarkoitukseen tuntuu eitoimivalta ratkaisulta, koska summaa saatettaisiin joutua keräämään lähes 20 vuotta. Lisäksi on huomioitava se, että projektia ei voi toteuttaa asteittain varojen karttuessa, toisin kuin fyysisen kirjan käännösprojektissa. Äänikirjaprojektin toteutusaika olisi noin 3–6 kuukautta sen alkamisesta, ja koko summa tarvittaisiin kasaan lähes kertaluonteisesti.

Tämän vuoksi seuran hallitus onkin päätenyt aivan uudenlaiseen ratkaisuun rahoituksen järjestämiseksi. Haluamme kerätä kohtuullisen ison määrän ihmisiä, jotka olisivat valmiita sijoittamaan rahojaan

tähän projektiin. Yhden ihmisen sijoitus saisi olla korkeintaan 3 500 € eikä alarajaa olisi. Rahat kerättäisiin ja projekti lähtisi liikkeelle, vain ja ainoastaan jos koko summa olisi luvassa. Puhumme sijoituksesta siksi, että äänikirjojen kahden ensimmäisen vuoden myyntitulot palautettaisiin projektiin sijoittaneille. Palautussumma olisi sijoitusten suhteessa 0–100 %. Yli 100 %:n tai korkoa emme voi maksaa, koska emme harjoita pankkitoimintaa. Kahden vuoden aikaraja on siksi, että suurin myyntitapahtuu tänä aikana, emmekä halua ”ikuista” velkaa. Palautusvelvollisuutemme loppuisi tuohon kahteen vuoteen, ja palauttamattomat summat jäisivät sijoittajien ”tappioksi” eli lahjoitukseksi tähän projektiin. Palautus voitaisiin sopia kahteen erään, esim. ensimmäinen erä puolen vuoden ja loput kahden vuoden kuluttua myynnin aloittamisesta. Kaikki kahden vuoden jälkeiset myyntitulot menisivät Suomen Urantia-seuran hyväksi. Eli emme voi ottaa palautettavan summan suuruutta. Näin ollen on hyvinkin mahdollista, että palautus jää alle 100 %:n, riippuen

äänikirjan hinnasta ja myynnin määrästä. Esimerkkilaskelmassamme, jossa kirjan hinnaksi kaavailtiin 25–50 € tuli tarvittavaksi myyntimääräksi noin 900–2 000 kappaletta, jolla koko sijoitus maksaisi itsensä takaisin. Tässä selvitettiin mm. alv-maksun kuvioita, arvioitiin tukurikin katteita, postikuluja ja suora-myynnin määrää.

Toivomme mahdollisten sijoittajien ilmoittavan itsestään ja summastaan seuran puheenjohtajalle, **Tapio Talvitielle** (sähköposti: puheenjohtaja@urantia.fi tai puh. 050 332 2739) **21.1.2011** mennessä. Tämän jälkeen ilmoitamme sijoittajille, lähteekö projekti liikkeelle eli kerätäänkö rahat vai raukeako tämä projekti ja suunnitelma ainakin toistaiseksi.

Projektiin mukaan lähteville sijoittajille lahjoitamme oman äänikirjan kullekin.

Suomen Urantia-seuran hallitus

Urantia-kirjan lukijoiden talvitapaaminen

21.-23.1.2011

Paikka: Lautsian lomakeskus. Osoite: Lautsiankuja 20, 14700 Hauho

Teema: Taivasten valtakunta sisäisesti meissä

” – – mutta minun opetuslapseni astuvat taivaan valtakuntaan moraalisten päätöstensä ja henkisten voittojensa avulla. – – Ellette pyri taivaan valtakuntaan pikkulapsen uskoa ja luottavaista riippuvuutta osoittaen, teillä ei ole mitään keinoa päästä sisälle.” [1536:4–5].

Perjantai

18.00–21.00 Saapuminen, ilmoittautuminen ja majoittuminen
Hallituksen kokous
Iltapala ja vapaata yhdessäoloa

Lauantai

08.00–09.00 Aamiainen

09.05–09.20 Aamunavaus

09.15–10.15 Mitä *Urantia-kirja* sanoo taivasten valtakunnasta,
Kalervo Juntunen

10.15–10.30 Keskustelua edellisestä aiheesta

10.30–10.45 Tauko

10.45–11.15 Omakohtaisia ajatuksia ja kokemuksia päivien teemaan
liittyen, *Joel Rehnström*

11.30–12.30 Lounas

12.30–12.45 Omakohtaisia ajatuksia ja kokemuksia päivien teemaan
liittyen, *Pekka Vallinbeimo*

12.45–13.45 Taivaan valtakunta Jeesuksen opettamana sekä apostolien
vaikeudet ymmärtää tämän opetuksen todellinen luonne,
Matti Tossavainen

13.45–14.30 Pienryhmät

14.30–15.00 Kahvitauko

15.00–16.30 Paneelikeskustelu

16.30–17.30 Päivällinen

18.00–20.00 Sauna

20.00– Iltapala ja iltaohjelmaa, *Raimo ja Tapani*

Sunnuntai

08.00–09.00	Aamiainen
09.00–09.15	Aamunavaus
09.15–10.00	Taivastie nyt, <i>Kalevi Krekilä</i>
10.00–10.45	Pienryhmät
10.45–11.15	Omakohtaisia ajatuksia ja kokemuksia päivien teemaan liittyen, <i>Arvo Mäki</i>
11.30–12.30	Lounas
12.30–13.00	Omakohtaisia ajatuksia ja kokemuksia päivien teemaan liittyen (Avoin)
13.00–13.30	Urantia-liikkeen kuulumiset, pj. <i>Tapio Talvitie</i>
13.30–14.00	Aikaa vapaalle sanalle ym. toivomuksille Lähtökahvit

Ilmoittautuminen 7.1.2010 mennessä

Kari Kippo 050 327 1045 s-posti: koulutuskomitea-pj@urantia.fi

Tapani Vainio 040 544 9026 s-posti: tapani.vainio@pirkkala.fi

Kun ilmoittaudut sähköpostilla, huolehdi, että saat kuittauksen.

Hintavaihtoehdot:

A	Pe–su, täysihoito:	155 €
	– 1:n hengen huoneessa:	195 €
B	Pe–su, ilman majoitusta:	71 €
C	La–su, täysihoito:	105 €
	– 1:n hengen huoneessa:	125 €
D	La–su, ilman majoitusta:	63 €

Aikaisemman tavan mukaan voit tilata *Urantia-kirjoja* ennakkoon ilman postimaksuja. Lunastat kirjat talvitapaamisessa. Kalevi Eklöf: puh. 09-879 9474 tai 040-830 1200. Sähköposti: kalevi.eklof@kolumbus.fi

Tapahtuman järjestää Suomen Urantia- seura ry.

<http://www.urantia.fi>

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää esitelmätilaisuuksia Helsingin alueella, Malmilla, aivan rautatieaseman vieressä olevassa Malmitalossa, osoite on Ala-Malmin tori 1, 00700 Helsinki. Esitelmät ovat lauantaisin klo **13.30–16.00**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy.

Tervetuloa!

- 11.12.2010** Riitta Tuori
Aihe Miksi emme voi vaieta *Urantia-kirjan* välittämästä Jeesuksen antamasta tehtävästä?
- 19.3.2011** Maarit Huhti
Aihe Viktor Franklin eksistenssifilosofia—mitä yhtäläisyyksiä/eroja *Urantia-kirjan* kanssa?
- 7.5.2011** Eija Seppänen-Bolotinski
Aihe Jeesuksen ikuisen elämän evankeliumi

Seura osallistuu vuonna 2011 seuraaviin tilaisuuksiin:

Minä-Olen messuille Espoon Dipolissa 12.–13.2.2011
 Hengen ja Tiedon messuille Helsingissä lokakuussa 2011

Lukijatapaaminen kesällä 10.–12.6.2011

Kiljavan opistolla, Kiljavanranta, Kotorannantie 49, 05250 KILJAVA

Teema: Erilaisia teemoja *Urantia-kirjasta*

HALLITUS JA KOMITEAT

Tapio Talvitie , puheenjohtaja	Makaksentie 10, 02750 ESPOO Puh. 050 33 22 739 puheenjohtaja@urantia.fi
Seppo Niskanen , varapuheenjohtaja	UUSIKAUPUNKI Puh. 040 526 8283 varapuheenjohtaja@urantia.fi
Helena Juola , sihteeri	Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO Puh. 050 530 7785 sihteeri@urantia.fi
Anja Vuori , rahastonhoitaja	RAUMA Puh. 040 748 4289 rahastonhoitaja@urantia.fi
Hanna Holopainen , jäsenkomitean pj.	TURKU Puh. 040 763 0917 jasenkomitea-pj@urantia.fi
Pertti Leinonen , julkaisukomitean pj.	ESPOO Puh. 050 041 6336 julkaisukomitea-pj@urantia.fi
Kari Kippo , koulutuskomitean pj.	TAMPERE Puh. 050 327 1045 koulutuskomitea-pi@urantia.fi
Eija Seppänen-Bolotinski , konferenssikomitean pj.	VANTAA Puh. 041 534 8283 konferenssikomitea-pj@urantia.fi
Tapio Pulli , sähköisen viestinnän komitean pj.	PARAINEN Puh. 050 540 4582 internetpalvelut-pj@urantia.fi

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdisteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suosittava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyyntö tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle: koulutuskomitea-pj@urantia.fi

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsinki–Helsingfors

Helsingin opintoryhmä kokoontuu torstaisin parittomina viikkoina klo 17–19 Kirjasto 10:n ryhmätöhuoneessa Helsingin pääpostitalossa. Käsittelemme *Urantia-kirjan* IV osaa. Yhteyshenkilö: *Helena Juola*, puh. 050 530 7785 (helena.juola@fonet.fi).

Beträffande svenskspråkig studiegrupp, kontakta:

(Joel o. Eeva Rehnström)

tel. 040-845 2125 eller 09-221 3125.

Espoo

Espoon keskustan opintopiiri (ent. Kaukalahden opintopiiri) kokoontuu lauantaisin klo 10–12 Villa Apteen yläsalissa. Osoite: Pappilantie 5, 02770 ESPOO.

Pentti Lehtelä, puh. 040 060 9790 (pentti.lehtela@pp1.inet.fi).

Pertti Leinonen, puh. 050 041 6336 (tmi.leinonen@kolumbus.fi).

Martti Vanninen, puh. 040 727 8714 (martti.vanninen@kolumbus.fi).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa:
Kari Haavisto, puh. (019) 461 421
(kari.haavisto@pp.inet.fi).

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu joka toinen keskiviikko klo 18.00–19.30.
Raimo Ala-Hynnälä, Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. 040 088 9732
(gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Lisätietoja: *Juhani Leino*,
(juhanileino6@gmail.com).

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*,
puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja
Tuula Parviainen, Hämeentie 12 as. 7, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Makasiinitie 4 as. 9, 37500 LEMPÄÄLÄ, puh. 050 595 1942
(kalevi.krekila@elisanet.fi).

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kostepe-
ränkatu 2 A 84, 90100 OULU,
puh. 040 502 6604
(reijo.hamari@luukku.com).

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, RAUMA,
puh. (02) 822 3043; 040 748 4289
(anja.m.vuori@gmail.com).

Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keski-
viikkoina Metsossa. Lisätietoja:
Kari Kippo, puh. (03) 265 4989,
050 327 1045
(kr.kippo@pp.inet.fi)

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja
Tapio Pulli, Lillbyntie 40, 21610
KIRJALA, puh. (02) 454 4927
(tapio.pulli@kolumbus.fi).

Stockholm, Sverige

Urantia-studiegrupp samman-
kommer på adressen:
Studieförbundet Vuxenskolan,
Hantverkargatan 12, Stockholm.
Tunnelbana: Rådhuset. *Michael
MacIsaac*, tel. +46 73 576 4364
(mmacisaac@gmail.com).

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskustelu-
ryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutari-
nen*, puh. +34 626 792 501.

Lautsian lomakeskus

